

DISIPPELSKOLEN

16. Forkynne og demonstrere evangeliet: Forkynne evangeliet

Ordet evangelium er den latinske formen av det greske *evangelion*, som betyr *godt budskap*. Det kan i antikk litteratur brukes om et seiersbudskap eller om kunngjøringen av en ny konges fødsel eller tiltredelse. De gode nyhetene i vårt budskap er at Jesus var Guds sønn som ble menneske og som døde og sto opp for å gi menneskene frelse.

Dette budskapet må forkynnes, og det må forkynnes på en måte som sikrer at det er evangeliet om Jesus som blir forkynt og at det er forståelig. Vi må være bevisst på både *innhold* og *formidling*.

I tidligere tider kunne man forkynne evangeliet og forutsette at tilhørerne kjente store deler av den bibelske historien og hadde en forståelse av objektiv standard og absolutt moral. Dermed kunne forkynnelsen av evangeliet kobles opp mot hva de allerede visste og trodde på. I dag er ikke dette alltid tilfelle lenger og derfor må vi være veldig bevisst på at vi forkynner riktig *innhold* og har en effektiv *formidling* av evangeliet.

16.1 Evangeliets innhold

Lov og **evangelium** må forkynnes for at budskapet om Jesus skal tydelig komme frem. Loven er de dårlige dårlige nyhetene om vår tilstand, at vi ikke når opp og at vi er ille ute. Evangeliet er de gode nyhetene om at våre lovbrudd er betalt og sonet for.

Vi må forkynne hva vi har blitt *frelst fra* og hva vi blir *frelst til*.

- Loven stiller riktig diagnose: Vi er forlagt, skyldige og under Guds vrede.
- Evangeliet gir riktig medisin: Vi er frelst, all vår synd er betalt og vi er under Guds nåde.

Gjennom Det gamle testamentet og loven åpenbarer Gud hvem Han er og hva Han forventer av mennesker som er skapt i Hans bilde og likhet. Gjennom Det nye testamentet og Jesus åpenbarer Gud også hvem Han er i Jesus, hvor mye Han elsker oss og hvordan vi kan komme tilbake til relasjon med Han.

3 Mos 26:12-15

12 Jeg vil vandre midt iblant dere. Jeg skal være deres Gud, og dere skal være mitt folk. 13 Jeg er Herren deres Gud, som førte dere ut av Egypt for at dere ikke skulle være slaver for dem. Jeg brøt i stykker stengene på åket deres, og jeg lot dere gå oppreist. 14 Men hvis dere ikke hører på meg og ikke holder alle disse budene, 15 hvis dere forakter forskriftene mine og har avsky for mine lover, så dere ikke holder alle budene mine, men bryter min pakt....

Israel fikk loven etter de hadde blitt ført ut av Egypt, ikke før. Deres "frelse" var av nåde, deretter fikk de loven for å vise dem hvem Gud er og hvordan de kan ha relasjon til Han. Hensikten med loven er å ha en relasjon med en hellig Gud.

Heb 9:12

Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen én gang for alle og kjøpte oss fri for evig.

Loven vil aldri være nok for frelse. Derfor måtte Israel ofre, igjen og igjen. Også vi vil aldri klare å holde loven. Så med mindre det finnes en måte å gjøre opp for vår ulydighet mot loven, så vil vi aldri kunne ha en relasjon med en hellige Gud. Derfor kom Jesus som vårt evige offer

Jak 2:10

For den som holder hele loven, men snubler i ett av budene, har gjort seg skyldig i å bryte dem alle.

Om vi synder mye eller lite, om vi er onde eller "gode" så hjelper det oss ikke. Gud er fullkommen, hellig og ren og vi vil aldri nå opp til Han. Uansett hvor gode vi er så har vi brutt loven fordi ingen av oss er perfekte.

Rom 3:19-20

*19 Vi vet at alt det loven sier, er sagt til dem som har loven, **for at hver munn skal tie og hele verden stå skyldig for Gud.** 20 For ikke noe menneske blir rettferdig for Gud på grunn av gjerninger som loven krever. **Ved loven lærer vi synden å kjenne.***

Lovens funksjon: Loven fungerer som et speil som viser oss hva Guds fullkommenhet krever av oss og hva vår ufullkommenhet ikke klarer å gi.

Rom 3:21-25

*21 Men nå er **Guds rettferdighet, som loven og profetene vitner om**, blitt åpenbart uavhengig av loven. 22 Dette er Guds rettferdighet som gis ved troen på Jesus Kristus til alle som tror. Her er det ingen forskjell, 23 for **alle har syndet** og mangler Guds herlighet. 24 **Men ufortjent og av hans nåde blir de kjent rettferdige, frikjøpt i Kristus Jesus.** 25 Ham har Gud stilt synlig fram for at han ved sitt blod skulle være **soningsstedet** for dem som tror. Slik viste Gud sin rettferdighet. For han hadde tidligere i tålmodighet holdt tilbake straffen for de synder som var begått.*

Vi lærer synden å kjenne ved loven og vi lærer nåden å kjenne ved Jesus. Vi forstår vårt behov for frelse slik at vi kan ta imot frelsen.

16.2 Bibelens fire epoker - et bibelsk rammeverk

Bibelen deler menneskehetens historie inn i epoker, og disse epokene kan brukes til å forstå verden. Dette er et bibelsk rammeverk som hjelper oss å se verden gjennom bibelske briller. Også evangelieforkynnelsen kan settes opp med dette rammeverket.

Skapelsen – det gode

Gud har skapt alt, og det han skapte var godt. Han skapte mennesker i sitt eget bilde.

Fallet – det onde

Mennesket var skapt lik Gud, av Gud og for Gud, men nå levde de uten Gud.

Synden gjør at vår menneskenatur er forvridd og skadet.

Forløsningen/frelsen – det nye

Istedenfor å forlate menneskeheten eller ødelegge den for dets opprør, som den fortjente, så planla Gud å forløse menneskeheten.

Fullbyrdelsen/gjenopprettelsen – det perfekte

Fullbyrdelsen kommer, når Jesus kommer igjen og vi får en ny himmel og ny jord.

I mellomtiden lever vi *mellom tidene*. Mellom at Guds rike har kommet og at det vil komme. Vi lever i en tid vi kaller «*Allerede, men ennå ikke*». Guds rike har brutt gjennom, men Guds rike er ikke fullbyrdet ennå.

Disse fire epokene, med det de er et bilde på, gir oss et rammeverk til å se verden gjennom bibelske briller.

16.3 Evangeliets formidling - Forkynne og fortelle

Forkynne det objektive (evangeliet) og fortelle om det subjektive (vitnesbyrdet).

Forkynne evangeliet (den objektive sannheten)

En disposisjon man kan bruke for å huske å ta med alle delene i forkynnelsen av evangeliet. De fem første må alltid være med, mens det siste punktet ikke nødvendigvis må være med i selve forkynnelsen, men det henger sammen med forkynnelsen fordi det er det neste steget som kommer umiddelbart etter tro og omvendelse.

<p>Skapelsen</p> <p>Eksempel: Edens hage</p> <p><i>1 Mos 1:27</i></p> <p><i>Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, som mann og kvinne skapte han dem.</i></p>	Start
<p>Synden</p> <p>Eksempel: Skilt fra Gud ved syndefallet</p> <p><i>Rom 3:23</i></p> <p><i>...for alle har syndet og mangler Guds herlighet.</i></p>	Synd
<p>Rettferdighet og dom</p> <p>Eksempel: Vi fortjener straff og er fortapt uten Jesus</p> <p><i>2 Kor 5:10</i></p> <p><i>For vi må alle fram for Kristi domstol, for at hver og en kan få lønn for det han har gjort gjennom sitt liv i kroppen, enten godt eller ondt.</i></p>	Straff
<p>Guds kjærlighet/Korset</p> <p>Eksempel: Jesus kom og tok vår straff.</p> <p><i>Joh 3:16</i></p> <p><i>For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.</i></p>	Sendt
<p>Tro og omvendelse</p> <p>Eksempel: Omvend deg og gi livet ditt til Jesus</p> <p><i>Rom 10:9</i></p> <p><i>For hvis du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst</i></p>	Snu
<p>Dåp i vann, dåp i Den Hellige Ånd, menighetsfellesskapet og ditt nye liv sammen med Gud</p>	Sammen

Fortelle eget vitnesbyrd (den subjektive sannheten) Hva har evangeliet gjort med deg?

Vitnesbyrdet står aldri alene. Det må alltid være sammen med forkynnelsen av evangeliet. I forkynnelsen av evangeliet får vi frem behovet for frelse og nødvendigheten av omvendelse. Når du har kort tid bør du velge en av disse to formene for vitnesbyrd. Har du lengre tid kan du gjøre begge deler. Vi som forteller er ulike og de som hører er ulike. Noen lytter bedre til det emosjonelle, mens andre lytter bedre til det rasjonelle.

1. Fortelle om en opplevelse som gjør at du tror (mer subjektivt og emosjonelt)
2. Fortelle om hvorfor det er logisk for deg å tro (mer objektivt og rasjonelt)

Både forkynnelsen av evangeliet og fortellingen av vitnesbyrdet bør føre til en invitasjon. En invitasjon til *erfaring* (forbønn), en invitasjon til *forklaring* (dypere samtale) eller en invitasjon til *fellesskap* (disippelgruppe og menighet)